

Blikstorp – ett idrottssamhälle

Blikstorp - mellan Hjo och Tidaholm - är förvisso ett litet samhälle, men desto större när det gäller idrotten som har engagerat de flesta i byn, både aktiva, ledare, föräldrar. Just nu är det bordtennis och i viss mån även tennis som gäller, men under åren som gått har det varit mycket mer. Friidrott, fotboll, bandy och damgymnastik har funnits på programmet. Dessutom hade man ett ungdomslag i ishockey på 1960-talet.

I Blikstorp fanns en bordtennisklubb med tio medlemmar som hette Blikstorps BTK, men då det fanns många ungdomar i samhället uppkom frågan om att bilda en förening med flera sektioner. Så vid ett möte i Folkets hus en höstdag 1947 samlades 21 intresserade och efter en sluten omröstning såg Blikstorps AIK dagens ljus.

Vid ett styrelsemöte fyra år senare beslutades att inköpa mark för att anlägga en idrottsplats. Ett lämpligt område hittades, men priset var för högt. Något senare dök ett billigare alternativ upp som man bestämde sig för, enda negativa var att den låg 1,5 kilometer från samhället. Ett jättearbete gjordes av medlemmar som fick såga ned drygt 70 träd, dra upp stubbarna för hand och sedan frakta bort massa jord vilket krävdes efter avvägning av planen. Dessutom fick cirka 600 meter täckdiken grävas för hand.

Till slut var det äntligen dags att så och när gräset vuxit tillräckligt fick man slå av det med lie. Då klubbens ekonomi inte tillät inköp av fotbollsmål fick man tillåtelse att ta ned några tallar i skogen som hyvlades runda och målen som blev tjänstgjorde sedan under många år. Hösten 1954 stod äntligen planen klar att tas i bruk och den första matchen spelades mot Kinnarp som besegrades med 3-2.

Idrottsplatsen fick - efter lottning - namnet Blikswy. På den tiden fick man klippa planen med tre inköpta handgräsklippare. Fyra lag om sex personer i varje hjälptes åt och rekordet att klippa var på 58 minuter vilket stod sig i många år.

Friidrott i skogsdunge

Blikstorps AIK hade ett tiotal grabbar som börjat intressera sig för friidrott redan i slutet av 1940-talet. Träningsmöjligheterna var på den tiden nästan obefintliga, man fick hålla till i en skogsdunge. Där sprang man 100 meter på en stig som svängde så mycket att den som startade löparna fick stå på mitten och ropa startkommandot. När idrottsplatsen kom till blev träningsmöjligheterna helt annorlunda och man hade faktiskt besök av rikstränaren Jussi Björk som instruerade klubbens friidrottare. I slutet av 40-talet och början av 50-talet utkämpades många hårda duster mot grannklubbarna Håven, Skultorp, Fröjered, Fågelås,

Brandstorp med flera och bland annat anordnades en serie där BAIK kom att vara den dominerande klubben. I östra skaraborgskretsens mästerskap var man en av de ledande föreningarna under ett flertal år och bästa klubb hela sju gånger. Totalt togs inte mindre än 138 individuella segrar där Rune Siljehult var värst med 41 följd av Rune Persson 18, Rune Carlsson och Sture Johansson 16 var. Därtill vann klubben stafetten 11 gånger i rad!

Bertil Strand var mycket tidigt en väldigt lovande friidrottare som bland annat blev DM-mästare för juniorer i tresteg med 13,09. 1954 flyttade han till Herrljunga och fick där mycket bättre träningsmöjligheter. Bertil utvecklades så rejält att han 1957 uttogs att representera Sverige i landskamperna mot Finland och Italien. Detta år var ett gäng från BAIK på Stockholms stadion och såg Bertil hoppa längd i Finnkampen, ganska stolta kan man förmoda.

Udda benskydd

Då föreningen bildades togs en diskussion om att ta upp fotboll på programmet, men det dröjde fyra år innan man anmälde ett lag till VFF:s serier. Den första fotbollssektionen bildades och på samma möte beslöts att beställa tolv par byxor, lika många strumppar samt sex benskydd. På den tiden var det inte obligatoriskt med benskydd så de som blev utan fick göra egna, t ex av telefonkataloger eller någon tjock tidning. Fotbollsspelarna kom sannerligen inte till dukat bord på den tiden. Från ett möte som hölls dagarna innan första seriematchen på hemmaplan kunde man i protokollet läsa: "Biljettpriset till matchen fastställdes till en krona för vuxen och 50 öre för barn". Och vidare: "Angående spelarnas fotbollsskor beslöts att de själva skulle bekosta dessa."

"Bertil Strand fick i uppdrag att köpa hem sex baljor så att spelarna skulle kunna tvätta sig efter matcherna".

"Att domaren vid hemmamatcherna skulle få byta om i köket på Folkets hus."

Seriespelet inleddes den 19 augusti 1951 mot Vretens BK på bortaplan. Blikstorp vann med 4-2 men då det visade sig att en i laget inte var spelklar blev man av med poängen. Detta första spelår slutade med en hedrande tredjeplats i Hjoserien. Två säsonger senare tog man sin första och enda serieseger. På hösten 1966 kom ett förslag från Korsberga IF om sammanslagning av fotbollen, vilket så blev fallet. KIF skötte fotbollen, BAIK bandy och bordtennis.

Alltid ett topplag

Bandyn blev tillsammans med bordtennisen de vintersporter som utövades flitigt inom föreningen. Man deltog i flera år i Skaraborgs Läns Annonsblads pokalserie som man vann 1959 och i övrigt alltid var ett topplag.

Man spelade hemmamatcherna på dammen i Blikstorp och mötte lag som Korsberga, Varola, Värsås, Grevbäck, Håven, Borgunda med flera. En match mot Norra Fågelås vanns med hela 23-0 och att Blikstorp segrade med tvåsiffrigt var inte ovanligt. Bandyn lades ner 1974.

Pingis är den sport som var med från början och fortfarande lever. När klubblokalen stod färdig 1973 fick man bättre träningsmöjligheter och behövde inte hyra lokal längre eller åka till gymnastiksalen i Korsberga.

Man har arrangerat sammandrag i ungdomsserier, haft nationella jultävlingar, deltagit i Norges största ungdomsturnering med mera.

Man fick genom åren fram många lovande ungdomar som snabbt gick in i a-laget, här kan nämnas trion Stefan Karlsson, Stefan Johansson och Mikael Siljehult. De vann Västgöta-Bladets vandringspris tre år i rad. Och detta utan att förlora en enda match!

Mötte världsmästare

BAIK deltog under flera år i SLA-cupen och från den perioden finns ett speciellt minne. Det var när man mötte IFK Falköping hemma i klubblokalen och i deras lag spelade en grabb som bara var 12 år. De som var på plats såg direkt att denne yngling var en blivande storspelare, men trodde inte att han senare skulle bli fyrfaldig världsmästare i lag och dubbel. Vem det var? Jo, Peter Karlsson!

2001 fick klubben ett unikt besök av den vitryska pingisstjärnan Natalya Zaitseva. Genom kontakter med Västergötlands Bordtennisförbund lyckades man ordna med ett besök i pingislokalen där hon gav goda råd under träning. En sak man minns är när Natalya körde rundpingis: de utslagna fick nämligen sätta sig under bordet...

Sen ska även nämnas Olle Svensson som 2014 - tolv år då - deltog på ungdoms-SM i bordtennis och kom hem med en bronsmedalj.

Tennisen lever som nämdes i inledningen kvar och tillkom 1972 sedan styrelsen beslutat att anlägga en tennisbana i samhället vilket kunde genomföras efter att ha beviljats bidrag från statens naturvårdsverk.

Banan iordningsställdes på mindre än fem veckor och invigdes på hösten av dåvarande landshövding Karl Frithiofson.

Intresset för tennis blev stort och de följande åren spelades matcher mot ett flertal grannklubbar Ekedalen, Tidaholm, Hjo och Skultorp. Det blev många fina framgångar och BAIK:s A-lag blev seriesegrare vid ett flertal tillfällen. Som sagt - det har varit full fart i lilla Blikstorp till mångas glädje.

Per-Owe Lagerin